

[Anker Lau.]

ærede handelsminister for de, som jeg synes, meget forsigtige udtalelser. Jeg havde heller ikke ventet så forfærdelig meget andet. Jeg har dog forstået, at der i spørgsmålet om § 4, og hvad den kan bruges til, ikke er større uenighed mellem os. Må jeg udtrykke det håb, at den højtærede minister må få mulighed for at administrere loven i overensstemmelse med de synspunkter, han selv offentligt gang på gang har givet udtryk for; så må vi andre se, hvor langt han kan nå.

Lige en lille bemærkning til det ærede medlem hr. Niels Andersen, som også er en ny mand i denne sags tjeneste. Det ærede medlem var meget forarget over, at jeg havde dristet mig til at sige, at retsforbundet havde kapituleret og opgivet tidligere standpunkter. Jeg tror egentlig ikke, at nogen forklaring på denne udtalelse fra min side er nødvendig her i tinget. Vi har jo i mange, mange år — jeg vil ikke sige spildt mange timer, men i alt fald i mange timer hørt på retsforbundets argumentation for at få denne lov afskaffet så hurtigt som muligt og helst straks. Alt det, der kulminerede i, at partiet sidste år stillede forslag om, at loven skulle ophæves fra 1. januar sidste år, lige med undtagelse af benzinationeringen, som dengang var nødvendig. Jeg må sige, at man gav udtryk for, det kunne ikke gå stærkt nok.

Det standpunkt, den ærede ordfører i dag indtager, er et helt andet. Sidste år blev jeg skældt forfærdeligt ud af retsforbundets presse, fordi jeg var lunken og alt dette her, der følger med det fornuftige standpunkt, vi havde dengang, når retsforbundet skal bedømme det. I år er der ikke så forfærdelig megen forskel på det, det ærede medlem hr. Niels Andersen og vi andre mener i den nuværende situation. Hvis ikke det er udtryk for en kapitulation over for tidligere standpunkter, ved jeg ikke, hvad jeg skal kalde det.

Weikop: Det ærede medlem hr. A. C. Normann gav udtryk for, at han ikke rigtig kunne forstå, at jeg kritiserede personalets størrelse i varedirektoratet, for under den borgerlige regerings handelsminister, hr. Rytter, havde det været meget større. Nu behøver jeg ikke at svare det ærede medlem hr. A. C. Normann,

for det har den højtærede minister gjort på en ganske fortræffelig måde, idet han sagde, at opgaverne er blevet reduceret, bl. a. er deponeringsordningerne faldet væk. Jeg skal lade være med at komme mere ind på dette, for nu har vi fået en autoritativ udtalelse om, hvorfor personalet nu er blevet mindre.

Jeg må sige til det ærede medlem hr. A. C. Normann, der ikke ville ind på visse af de synspunkter, jeg havde fremført, fordi de ikke direkte hører hjemme her: jo, der er en vis sammenhæng. Jeg forstod også, at den højtærede minister var klar over, at der er en vis sammenhæng i det administrative apparat. Den højtærede minister bekræftede, at der foretages visse undersøgelser for monopoltilsynet i varedirektoratet. Der er ikke tvivl om, at der er en sådan sammenhæng, og derfor vil jeg gerne have lov til at pege på denne sammenhæng og vise, hvorledes man det ene sted administrerer — jeg har måske ikke lov til at sige det — efter min mening tåbeligt. Det, jeg gerne ville fremhæve her, var, at det skal man være uhyre varsom med.

Den højtærede minister sagde, at han heller ikke ville beskæftige sig med ting i periferien. Det er rigtigt, at jeg bl. a. nævnte trustkommissionen; og at dette spørgsmål ligger i periferien, erkender jeg, men det kan udmærket godt tages ind i denne sammenhæng. Den højtærede minister ville ikke berøre det, men jeg beder alligevel den højtærede minister se efter i ministeriet, hvad der skete dengang, og jeg forventer, at den højtærede minister snarest kommer med et forslag om ophævelse af trustkommissionen. Det er klart, at de undersøgelser, man tidligere er blevet enig om — § 2-undersøgelserne — har jeg naturligvis ikke berørt i denne forbindelse.

Den højtærede minister mente, at disse penge til København og Frederiksberg kun er bagateller — ikke mere end 10 øre pr. indbygger. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det; det er det sædvanlige, man hører fra statens side, når man som kommunemand gør opmærksom på, at det er så og så mange hundrede tusind, man fra kommunens side ofrer på staten. Så siger man, at det er bagateller, og så får man ikke noget af det. Når jeg gav det råd til ministeren at tale med finansmini-